

Základná škola na Ul. Komenského 4, Veľký Krtíš

November
2006

Amosko

Základná škola na Ul. Komenského 4 vo Veľkom Krtíši je najväčšou základnou školou v okrese. Navštevuje ju 786 žiakov. V septembri minulého roka naša škola oslávila 35. výročie svojej existencie. Riaditeľom školy je Mgr. Dušan Gálik.

web: www.skolakom.sk

e-mail: skolakom@skolakom.sk

Amosko

Je opäť jedným z najlepších slovenských školských časopisov

Ahojte. Jesenné číslo tohtoročného Amoska k vám prichádza neskôr ako po minulé roky. Nie preto, žeby bolo málo príspevkov, skôr preto, že akosi málo času zostávalo na ich spracovanie. Sčasti z toho dôvodu, že sme v poobedňajších hodinách mali obsadenú počítačovú učebňu, ale aj preto, že začiatkom školského roka je vždy akosi viac roboty. Je možné, že keď budete v Amoskovi čítať o padajúcom lístí a jesenných plodoch, za oknami už bude snežiť. Amosko vlastne ani nemôže byť stopercentne aktuálny, keď vychádza iba štyrikrát v roku. Snažíme sa v ňom zachytiť aspoň tie najdôležitejšie udalosti.

Zmeny nastali aj v redakčnej rade. Obsahovú stránku časopisu si opäť vzala na starosť pani učiteľka E. Záhorská. Bývalé deviatačky nahradili dievčatá z nižších ročníkov. Veríme, že s ich pomocou si Amosko udrží svoju vysokú pozíciu medzi školskými časopismi. Určite viete, že Amosko získal 1. miesto v celoslovenskej súťaži elektronických časopisov a nedávno mu do "zbierky" pribudol ďalší diplom za 2. miesto v súťaži tlačенých školských časopisov. Nie je jednoduché urobiť ho tak, aby sa páčil všetkým čitateľom. Stále máme čo zlepšovať. Skvalitniť Amoska nám môžete pomôcť aj vy, žiaci. Posielajte nám zaujímavé príspevky alebo rady a pripomienky, aký by mal byť podľa vás školský super časopis. Niekoľko svojich názorov ste vyjadrili v malej ankete, ktorú si môžete prečítať na tejto strane.

Prijemné čítania Amoska vám praje redakčná rada.

ANKETA

Ako ste spokojní s Amoskom?

Amosko vychádza už tretí rok a my sme chceli vedieť, aké sú názory našich spolužiakov na školský časopis. Opýtali sme sa ich: *O čom by ste v ňom chceli čítať? Čo vás v Amoskovi nezaujíma? Čo by ste na Amoskovi zmenili?*

A takto by podľa niektorých z vás mal Amosko vyzerat':

Matej Čevajka, 7.C: Mal by byť farebný. Nebavi ma čítanie básničiek.

Tomáš Farkaš, 9.C: Zmenil by som grafiku časopisu.

V. Škrdlová, 8.A: V podstate sa mi páči taký, aký je. Trochu mi chýbajú články o športových súťažiach. Menej by mohlo byť výtvarných prác.

P. Botoš, 8.A: Vydať viac ako 4 čísla za rok.

S. Kozelová, 8.B: Privítala by som viac článkov o teenagerskom živote.

D. Andoková, 8.B a P. Vojová, 7.B: Škoda, že v Amoskovi nie je viac zábavy – viac školotrapasov a vtipov.

D. Havranová, 6.A: Mohli by v ňom byť aj kritické články o tom, čo sa v škole deje.

G. Viragová, 9.C: Rada by som si prečítala vtipy a príbehy o učiteľoch.

D. Kováč 8.A, I. Bachová 9.C: Nerada čítam básničky. Nemuseli by byť ani v Amoskovi.

T. Penke, 7.B: Nezaujmajú ma inzeráty.

N. Dobriková 6.A: Všetko, čo v ňom je, ma nezaujíma.

L. Vargová, 6.C: Amoska nečítam.

P. Vajová, 7.B: Recepty nie sú mojou obľúbenou témou. Nezaujmajú ma.

Anketu pripravili:

Z. Lišková, 8.B, E. Matejovová, 8.B

September - tašku ber!

Aj takto by mohla znieť septembrová pranostika. Školské tašky a pomôcky "odpočívajú v pokoji", kým si žiaci s radosťou užívali prázdniny. Nastal čas oprášiť ich, dokúpiť veci, bez ktorých sa žiak v škole nezaobíde a znova si sadnúť k laviciam. Prvý deň v škole bol slávnostný. Pán riaditeľ **Mgr. Dušan Gálik** privítal žiakov, pedagógov aj rodičov a všetkým poprial veľa úspechov v spoločnej práci. Pekný deň sprijemili žiaci prvého stupňa so svojimi básničkami a pesničkami.

Na nádvorí školy sa spievalo až do obeda, ba niektorí si aj veselo poskakovali. O dobrú náladu sa postaral finalista **Superstar Peter Bažík**, ktorý k nám prišiel na pozvanie riaditeľa školy. Pán riaditeľ už na konci minulého školského roka sľúbil príjemné prekvapenie a sľub sa mu podarilo splniť. Peter Bažík spieval známe piesne a tiež čo - to porozprával o svojich vlastných zážitkoch zo školy. Školský rok sme teda začali so spevom. Veríme, že rovnako to bude aj keď sa rozdájú vysvedčenia. No dovedy nás čaká veľa práce. Tak nech sa nám darí!

Začiatok septembra bol asi najdôležitejší pre prvákov. Niektorí veselo, s taškou na chrbáte voňajúcou novotou, pricupkali na školský dvor. Iní prišli ruka v ruke s mamičkou a veľkými otáznikmi v očiach. Čakali ich vynovené a pekne vyzdobené triedy. Deti sa v nich cítili príjemne, väčšine sa školské prostredie zapáčilo. Domov si odniesli svoje prvé učebnice - krásne šlabikáre. Rýchlo si na školu zvykli a podľa malej ankety sa im v nej celkom páči:

Viktorka 1.B: *Veľmi sa mi tu páči, lebo máme výbornú pani učiteľku. Poznám už písmená A, a, I, i a práve sa učíme E, e. Radšej ako písanie mám však matematiku. S domácimi úlohami mi pomáha maminka.*

Zofka 1.B: *V škole sa mi páči. V našej vyzdobenej triede sa dobre cítim. Radšej počítam ako píšem a čítam. ľahšie domáce úlohy si píšem sama, s taškou mi pomôže mama.*

Adamko 1.A: *Sú tu dobrí kamaráti. Viem už napísať písmená A, a, b, c, n, z, s, i, e, f. S domácimi úlohami mi nemusí nikto pomáhať.*

Tomáško 1.A: *Je to dobrá škola, páči sa mi tu. Teraz sa učíme písmeno e. Domáce úlohy si robím väčšinou sám, len občas mi pomôže maminka.*

Denisko 1.A: *Sú tu dobré pani učiteľky. Rád čítam a píšem.*

Erik 1.B: *Veľmi sa mi v škole páči, ale lepšie je v družine. K obľúbeným predmetom patrí čítanie a písanie, hlavne diktáty.*

Stelka 1.B: *V škole je lepšie ako v škôlke. Najradšej mám diktáty.*

Karolínka 1.B: *V škole sa cítim veľmi dobre. Radšej píšem a čítam ako počítam. Domáce úlohy si robím sama.*

Triedne učiteľky **Mgr. E. Sliacka, Mgr. Zdena Krýzová a Mgr. D. Petriková** sú so svojimi prvákmi spokojné: - *Po vedomostnej stránke sú deti veľmi šikovné, vidno že mali výbornú prípravu z materských škôl. Správame je horšie, sú prívelmi aktívne a nie vždy v tom správnom smere. Cez hodiny je neustály ruch. Snažíme sa pracovať tak, aby sa navzájom nerušili, no bude si to vyžadovať ešte veľa času. Žiaci sú mimoriadne šikovní na výtvarnej výchove. Všetky práce sú vynikajúce. Máme ich vystavené na nástenke prác. Okrem toho sú aj muzikálni, vedia veľmi pekne spievať.*

Naši gymnasti zažiarili na slovenskom športovom nebi

Ak sa povie o niekom „Majster Slovenska“, poviete si: „To už hej!“ Velikánsku radosť nám urobili v dňoch 27. – 29.6. 2006 chlapi našej školy: **Kamil Bartal, Richard Berec, Martin Ďuroš, Dávid Laho, Maroš Tutaj, Richard Veselka**. Na celoslovenskej súťaži **KALOKAGATIA** v Trnave v Gymnastickom štvorboji kategória B (3. – 4. ročník) dosiahli vynikajúce výsledky.

V súťaži družstiev:

1. miesto a získali titul „**MAJSTRI SLOVENSKA**“

V súťaži jednotlivcov:

1. miesto: **Martin Ďuroš**
„**MAJSTER SLOVENSKA**“
3. miesto: **Richard Berec**

Všetci naši gymnasti sa spomedzi 39 gymnastov (vítazov z 8 krajov Slovenska) umiestnili do 10. miesta. Máme najlepšie družstvo gymnastov v kategórii B na Slovensku a najlepšieho gymnastu na Slovensku. „TAK TO UŽ HEJ!“

Eva Sliacka

Timravina studnička

Okresné kolo súťaže v prednese slovenskej prózy na počesť slovenskej prozaičky B.S. Timravy sa konalo v CVC vo Veľkom Krtíši dňa 26.10.2006. Naša škola mala zastúpenie vo všetkých troch kategóriách. Výsledky sú výborné - dve prvé miesta. V 2. kategórii zvíťazila Frederika Krnáčová z 5.A a v 3. kategórii Barbora Henteková z 9.C. Dievčatá reprezentovali náš okres v celoslovenskom kole v Lučenci a Barborka za svoj výkon získala čestné uznanie.

Frederika Krnáčová sa s nami podelila o svoje pocity a zážitky.

„Deň pred súťažou som sa veľmi bála. Aj keď som bola dobre pripravená, strach robí svoje. Konkurencie som sa až tak nebála ako toho, že sa pomýlim v texte. Nebola som na súťaži prvýkrát, takže som vedela ako to tam chodí! Mala som vo svojej kategórii číslo tri. Odrečitovala som v pohode, potlesk som mala ako každý súťažiaci. Strach zo mňa opadol a netrpezlivo som čakala na vyhodnotenie. Najprv udelili tretie, potom druhé miesto. Moje meno nezaznelo, bola som sklamaná. A v tom zaznelo prvé miesto a moje meno. Bola som veľmi rada. Vtedy som si uvedomila, že učenie i skúšanie textu v škole stálo zato.“

F. Krnáčová 5.A

ECDL vodičský preukaz na počítače

Každý, kto chce jazdiť autom po ceste, musí mať vodičské oprávnenie. Ale vodičský preukaz na počítač...? Aj ten možno získať. Je to vlastne certifikát, ktorý potvrdzuje, že jeho majiteľ kvalifikovane ovláda PC. Kurz ECDL (European Computer Driving Licence) sa začal v našej škole už v lete a skončí začiatkom februára 2007. Zapojili sa do neho aj naši pedagógovia, veď budúcnosť patrí informačným technológiám a za vývojom nesmie

zaostať ani školstvo. Počas kurzu sa účastníci zdokonaľovali v práci v prostredí Windows XP, naučili sa používať programy z kancelárskeho balíka MS OFFICE 2003 - MS WORD, MS EXCEL, MS ACCES a MS POWER POINT. Školenie jednej skupiny trvalo asi dva týždne a končilo skúškami. Učiteľia sa teda na chvíľu vrátili do „školských lavíc“ a ocitli sa v pozícii žiakov. Museli prijať množstvo nových informácií, čo nebolo vôbec jednoduché, no na skúškach obstáli. V priestoroch Mestského úradu vo Veľkom Krtiši im primátor mesta slávnostne odovzdal certifikáty. Vodičský preukaz na PC už väčšina našich učiteľov teda má. Záleží na každom, ako nadobudnuté vedomosti a zručnosti využije vo svojej práci.

Katarína Borecká, ekonomický úsek: *Kurz hodnotím ako veľmi dobrý. Pracujem s počítačom denne a naučila som sa veľa nového. Nedostatok kurzu vidím v tom, že účastníci neboli rozdelení do skupín podľa skúsenosti, takže úplní začiatčníci museli držať krok zároveň s tými, čo už počítač ovládali. Počas dvoch týždňov sme prijali veľké množstvo teórie, no z vlastnej skúsenosti viem, že teória nestačí a všetko si treba vlastnoručne odskúšať, len tak človek získa trvalú zručnosť.*

Mgr. Eva Záhorská, učiteľka: *Pred kurzom som najlepšie na počítači vedela utrieť prach (a sem-tam som vyrobila nejaký test pre žiakov). Kurz u mňa vzbudil väčší záujem o počítače. Ovládam teóriu, už len tá prax!...*

Mgr. Kamila Fajčíková: *Školenie naplnilo moje očakávania, nadobudnuté vedomosti využívame pri práci. Naučila som sa pracovať s aplikáciou ACCES, osvojila si vedomosti o informačných technológiách. Zručnosti, ktoré som už predtým mala, som si počas kurzu ešte utvrdila.*

Konečne v staro - novom

Žiaci Školského klubu pri ZŠ na Ulici Komenského 4 sa tešia. Presťahovali sa do nových priestorov, pre nich však nových, pretože ich predtým ešte nenavštevovali. Predtým už nevyhovujúce priestory, sa vďaka vedeniu školy, stali zase peknými, svetlými triedami a herniňami.

Vychovávateľky v klube priestory zútulnili a všetkým sa tu radostne dýcha. Veď čas, ktorý tu deti po vyučovaní strávia, má pripomínať domáce prostredie. Tu si napíšu domácu úlohu, hrajú sa a dozvedia sa mnohé poučné veci, či už prostredníctvom videa, televízora alebo rozprávania vychovávateľiek. Dúfame, že priestory ostnú dlho v takomto peknom stave, aby aj v nasledujúcich školských rokoch splňali svoje účely a slúžili ďalším deťom.

Vychovávateľka ŠKD

Mgr. V. Gyorgyvá

Život a práca v ŠKD

S odstupom času sme sa opäť presťahovali do staronových priestorov ŠKD. Chodby sú ešte prázdne, no v oddeleniach je už rušno. Pri vstupe do nášho oddelenia sa deti potešili novým priestorom, zažiarili im očka. Veď zmena je život! A to platí pre každého z nás. Uznajte!

Janko Bôžik, III. odd. ŠKD: *...Je mi tu dobre. Do ŠKD chodím rád. Rád kreslím a tvorím.* **Lesika Michalicová**, III. odd. ŠKD: *...Čítim sa tu dobre. Najradšej mám tvorivé práce."*

Z množstva výrokov detí by som mohla uvádzať aj ďalšie pozitíva, ktoré vyjadrili pri zmene prostredia. No potešilo ich to. Určili sme si pravidlá, ktoré musia platiť, aby bolo čo naprávať, učiť sa a priateľiť. Pravidlá máme umiestnené na stene, prijali sme ich spoločne. Aktivne sa počúvať, úcta - nevysmievanie sa, dôveryhodnosť, pravdivosť a čo najlepší osobný výkon. Slovné vyjadrenia dopĺňame kresbami, aby bol život v ŠKD prežitý a zobrazený očami detí. Nielen slovami. Sú to prváci a aj to je jeden z dôvodov, prečo sme sa tak rozhodli.

K príjemnému prostrediu, vďaka slovám nás všetkých, žiakov, ich rodičov, triednej učiteľky **Mgr. E. Sliackej** sine všetci priatelia a dobre sa nám pracuje. Tešíme sa na všetko spoločné a príjemné.

Vychovávateľka ŠKD **Anna Koreňová**

Vitamínové popoludnie

Vo štvrtok 26.10. 2006 o 14.00 hod. sa uskutočnilo v I.A triede vitamínové popoludnie. V triede sa spoločne zišli rodičia aj starí rodičia detí, ktorí im pri práci výdatne pomáhali. Ale pekne po poriadku!

O 14.00 prišla p. vychovávateľka A. Koreňová s deťmi zo školského klubu. V triede už čakali rodičia a starí rodičia, ktorí pomohli triednej učiteľke pri úprave triedy. Pani vychovávateľka všetkých srdečne privítala a vysvetlila, že sa stretávame v priestoroch triedy, lebo priestory školského klubu sú stiesnené. Deti na úvod zaspievali pesničky o ovocí a posadili sa do skupiniek ku svojim rodičom. Spoločne s rodičmi hádali hádanky o ovocí a zelenine. Ďalšou činnosťou tohto popoludnia bola výroba OVOČNÍČKOV a ZELEŇKOV. Fantázia detí, ale aj rodičov bola bezhraničná, o čom svedčia hotové výrobky, z ktorých sme urobili na chodbe výstavku. Činnosť pokračovala - deti so zaviazanými očami pomocou hmatu a čuchu hádali aké ovocie, alebo zeleninu držia v ruke. Potom dostali kúsok ovocia, alebo zeleniny do úst a mali uhádnuť, čo papali. Na záver sme spoločnými silami vyrobili výborný ovocný šalát, (tu sa niektoré deti prejavili ako výborní krájači, samozrejme pod dohľadom rodičov), na ktorom si deti naozaj pochutnali. Akciu sme ukončili spoločne prednesenou krátkou básničkou:

**V zelenine, v ovocí
je liek proti nemoci!**

Deti sa nesmieme tešiť, že dnes mohli byť v škole spolu s rodičmi. Domov sme odchádzali s pocitom výborne prežitého popoludnia!

Eva Sliacka

Plody jesene

Rozmanitosť prírody je naozaj obdivuhodná. Jeseň nám sice prináša chladnejšie počasie, pochmúrnejšiu oblohu a s tým spojenú melanchóliu, ale na druhej strane nás obdariva svojou pestrosťou. Pestrosťou farieb prírody a predovšetkým pestrosťou darov. V našej triede 4.B sme si už po štvrtý raz účtili Pani jeseň popoludním ovocia a zeleniny. Táto slávnosť, na ktorú sa vždy veľmi tešíme, je pre nás výnimočná z viacerých dôvodov. Nejde len o spoločné stretnutie, ale predovšetkým o vyjadrenie vďaky prírode za všetko, čo nám ponúka. Za pomoci rodičov sme si pripravili ovocné šaláty, ozdobili si chodbu lesnými plodmi a naša tvorivosť sa prejavila predovšetkým pri vytváraní postavičiek zo zeleniny. Okrem príjemných zážitkov sme si domov odniesli aj brušká plné vitamínov, ktoré nás určite ochránia v tomto chladnom jesennom počasí.

Tr. uč. A. Melišiková

Október - mesiac úcty k starším

Október je jesenný mesiac a jeseň je predposledná fáza roku. Dlhé teplé dni vystriedali kratšie a sychravejšie. Často sa objavia aj nepríjemné búrky so severákom. Umíkol spev vtákov, ktorý na jar prebúdza prírodu i žiarivé teplé slniečko zmenilo sa na chladné štrbavé. Šire lúky strácajú sviežu zeleň. Listie stromov hýri rôznymi farbami a chladný vetrik ho rozfukuje po okolí. Tak ako každoročná čarovná jeseň pestrofarebne sfarbuje unavené listy stromov, tak aj jeseň života sfarbuje vlasy staručkým ľuďom na striebisto. Ich tvár zdobia hlboké vrásky podobné kôre stromov. Rezké kroky vystriedali opatrne, pomáhajúce si paličkou. Ubúda sil, no pribúda spomienok. Každý starý človek je ako živá kronika, stačí si len sadnúť a vypočuť ich životné príbehy-úsmevné, smutné i poučné.

Kolobeh života je neúprosný. Prichádzame na tento svet ako uplakané batôľa a odchádzame, ak je nám osudom dopriane, poznačení vekom žitia. Čaká to každého z nás. Preto by sme im mali prejavovať určitú úctu a pochopenie, aby aj nám, až príde ten čas, bola tiež prejavovaná. *Nad'a Šajbanová, 9.B*

Návšteva obyvateľov Domova dôchodcov

Neviem prečo bol práve október vyhlásený za mesiac úcty k starším, ale v mojich myšlienkach to evokuje jeseň. Október ako jesenný mesiac a staroba ako jeseň života. Starší ľudia vravia, že každé obdobie života človeka je niečím krásne. Žiaci 4.B triedy sa pravidelne navštevujú s obyvateľmi Domova dôchodcov a dúfajú, že aj oni takto prispesú k spríjemneniu života týchto ľudí.

Dôchodcovia v mesiaci október zavítali do našej triedy. Keďže to nebolo naše prvé spoločné stretnutie, veľmi sme sa tešili. Spomenuli sme si na naše návštevy u nich na Deň matiek, či ich návštevu u nás, keď nás učili vyrábať rôzne kvety z krepového papiera. A aké skúsenosti nám prišli odovzdať tentokrát? Naučili nás vyrábať krásne obrazy z kvetov z farebného papiera. Čas pri práci nám ubíhal veľmi rýchlo, pretože nám tety rozprávali rôzne zážitky. Potešili nás aj piesňami a básničkami, ktoré si pamätali ešte z ich študentských čias.

Bolo to veľmi milé stretnutie, ktoré potvrdilo ľudovú múdrosť: „Najlepšie si rozumejú deti a starí ľudia.“
Tr. uč. A. Melišiková

Záhady vesmíru

Zavri oči a cestuj s nami! Predstav si, že si kozmonaut a objavuješ záhady vesmíru. Takto sa môžeš stať jedným z nás. Žiaci štvrtého ročníka sa na hodinách prírodovedy oboznamovali so slnečnou sústavou. Spájali svoje predstavy s novými poznatkami. A bola to téma naozaj zaujímavá. Zaujala ich natoľko, že pri vytváraní projektov sa naozaj zahlbili do tejto problematiky. Vyhľadali rôzne informácie na internete a v encyklopédiách, vytvorili makety z rôznych materiálov a štýlov. Zapáčilo sa im to natoľko, že na hodinách výtvarnej výchovy si vyrobili planéty obalovaním balónov papierom namočeným v škrobe a neskôr ich vymaľovali podľa skutočného sfarbenia. Týmito planétami si vyzdobili svoju triedu. No a všetky svoje nadobudnuté vedomosti si utvrdia a rozšíria 14.11.2006 návštevou hviezdárne v Žiari nad Hronom. Je krásne aspoň na chvíľu sa priblížiť k niečomu tak vzdialenému ako je vesmír.
Tr. uč. A. Melišiková

Už sme piatáci

V tomto školskom roku sa veľmi veľa zmenilo. Na každý predmet prichádza nový a iný učiteľ. Niekedy sme šťastní, keď prichádza do našej triedy nejaký fajn učiteľ a niekedy nie fajn. Na 2. stupni sa nám páčia aj nové toalety. Máme tu aj zaujímavé krúžky. Nepáči sa

nám, že na veľkú prestávku musíme chodiť von z triedy. Ale pomaly si na to všetko určite zvykneme.
Napísali: *J. Haraksimová, 5.A,*
B. Černáková, 5.A.

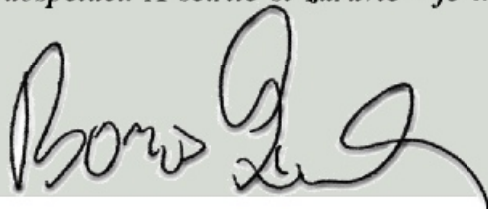
Usmej sa a bude fajn

"Úsmev je dar zhora, otvára všetky dvere a srdcia."

V duchu týchto slov **Borisa Lettricha** sa niesol celý výchovný koncert určený našim žiakom. Spolu s **Romanom Révayom** sa prostredníctvom príbehov a osobných skúseností prihovárali obecenstvu. Hovorili o povolaniach, o tom, že každé z nich je veľmi dôležité a na každé sa treba dôkladne pripravovať. Učenie môže žiaka unávať, no žiaľ nemáme zázračné okuliare ani lievik, ktorým by sme deťom naliali múdrosť do hláv. Naplno pracovať môže len človek, ktorý je zdravý, preto netreba zabúdať na to, aby sme si svoje zdravie chránili. Viete, ako môžeme zachrániť život našim rodičom? Jednoducho - schováme im cigarety! Možno sa budú na nás chvíľu hnevať, no keď im vysvetlíme, že nám záleží na ich zdraví, určite sa nad tým zamyslia. Veď čerstvé pľúca sa nedajú kúpiť v žiadnom obchode za žiadne peniaze.

Výchovný koncert bol plný slov, nad ktorými sa oplatí zamyslieť, ale v sále znela hlavne veľmi dobrá hudba. Melódie boli jednoduché a pritom chytľavé. Dosýta vyspievať sa mohli aj naši žiaci. Boris Lettrich posielal pár slov aj čitateľom Amoska:

Deti, starajte sa hlavne o seba a nie o druhých, ako to niekedy robia dospeláci. A šetrite si zdravie - je iba jedno.

Prijemné pocity z koncertu si odniesli aj malí druháci. Takto opisovali svoje zážitky:

J. Káššayová: *Zapamätala som si, ako ujo rozprával o chamtivosti. Nie je dobré, keď niekto chce mať všetko a vyvyšuje sa nad ostatných.*

L. Cudzišová: *Mňa zaujalo rozprávanie o cigaretách a o tom, ako fajčenie škodí zdraviu.*

M. Oláhová: *Veľmi sa mi páčili pesničky.*

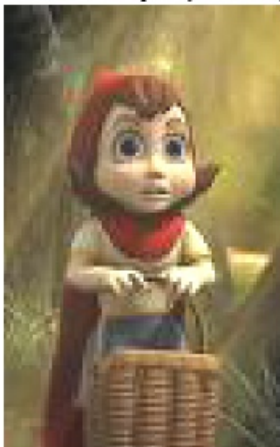
A. Kozák: *Obaja speváci boli vtipní a dobre nás zabávali.*

M. Galamb: *Bolo nám tam veselo. Veľa pekných pesničiek a speváci niekedy trochu šaškovali.*

K. Komárová: *Najviac sa mi páčila posledná pesnička o zvone. K.C.*

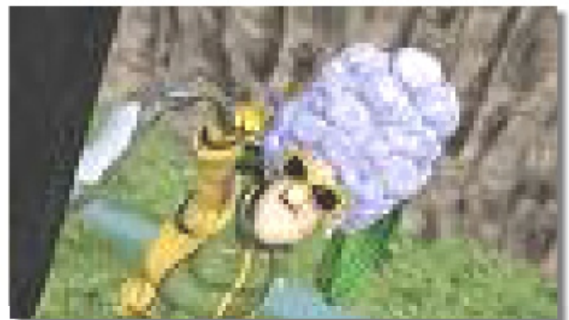
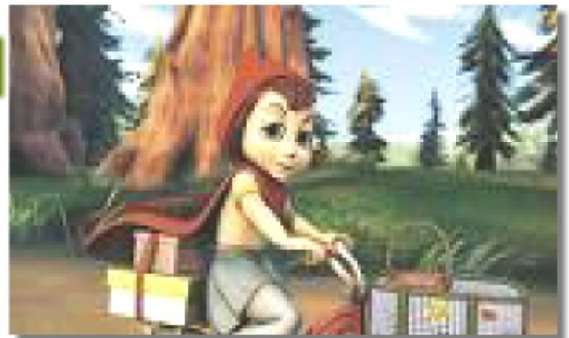
Karcoolka - moderná Čiapočka

Červená Čiapočka - kto by nepoznal toto dobrosrdečné a odvážne dievčatko? Rozprávka o nej patrí k prvým, do ktorej sa dieťa započúva. Červenej Čiapočke alebo Karkulke z nového filmu, ktorý teraz môžeme vidieť v kinách, sa však nechce len tak túlať po lese, nosiť babičke koláče a debatovať so zvedavým vlkom. Karkulka je moderná slečna rozvážajúca na svojom bicykli cukrovinky. Babička tiež nie je tou slabou a chorou starenkou, tráviacou väčšinu času v posteli. Radšej skejtuje, lyžuje po strmých kopcoch alebo káče s padákom na chrbte. Skrátka, má rada extrémne športy. No aj v tejto rozprávke sa stane zločin.

Ktosi ukradne recepty na najlepšie dobroty a babička sa ocitne zviazaná v skrini. Do tohto komplikovaného prípadu sú zapletení všetci prítomní. Ujme sa ho žabiak policajt a rozhodne sa najsť rozuzlenie.

Skutočne moderná rozprávka, možno až priveľmi akčná pre tých, ktorí si obľúbili klasickú Červenú Čiapočku z ilustrovaných kníh. Deťom, ktoré toto filmové predstavenie navštívili v rámci školskej akcie, sa veľmi páčila.

Žiaci 1. stupňa sa bavili na kaskadérskych kúskoch, ktoré predvádzala babička, na prekvapeniach, o ktorých v rozprávke nebola núdza a samozrejme, zaujalo ich pekné grafické stvárnenie celého príbehu. V každom prípade boli radi, že na chvíľu mohli namiesto tabule pozeráť na filmové plátno. K.C.

Beseda s redaktorkou časopisu Slniečko

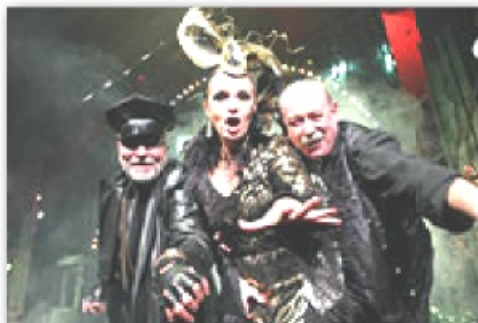
Ak by deti prichádzali s literatúrou do kontaktu len prostredníctvom čítaniek, bolo by to naozaj veľmi málo. Preto sa aj učitelia našej školy usilujú sprostredkovať literatúru našim žiakom okrem rôznych kníh aj prostredníctvom detských časopisov. Žiaci štvrtého ročníka odoberajú časopis Slniečko. Tento časopis im prirástol k srdcu, pretože

ho odoberajú už tretí rok. Niektorí žiaci dokonca posielali vlastné príspevky. Tento rok sa 4.C mala možnosť zúčastniť besedy so šéfredaktorkou Slniečka pani

Lubica Kepštová. Dozvedeli sa okrem rôznych zaujímavostí spojených s tvorbou časopisu aj jeho históriu vydávania. Pani šéfredaktorka im porozprávala o svojom detstve a kontakte s literatúrou, deti jej tiež nezostali dlžné vlastné zážitky. Mali možnosť nahliadnuť do korektúr pripravovaného čísla. Veľký záujem prejavila pani šéfredaktorka o náš školský časopis AMOSKO. S veľkou hrdosťou jej deti ukázali aj vlastnú tvorbu v tomto časopise. Takto sme sa so Slniečkom ešte viac zblížili a pri jeho čítaní si na túto besedu vždy spomenieme. *Tr. uč. Melišiková Andrea*

Návšteva divadla A. Bagara v Nitre Muzikál Divotvorný hrniec

Žiaci 8.A a 8.B triedy strávili jeden deň jesenných prázdnin veľmi netradične - na exkurzii do nitrianskeho divadla. Dovolíme si tvrdiť za všetkých, že to bol výlet, ktorý stál zato. Z nádvorí školy sme odchádzali o 15:00 hod za krásneho aj keď veterného počasia. V Nitre nás privítala poriadna tma, zima a námraza na chodníku. Do začiatku predstavenia chýbala asi hodinka a tú sme strávili na vysvietenej pešej zóne. Po skupinkách sme sa roztrúsili do cukrární a pizzérií. Niektorí s pizzou v ruke dobehli aj do divadla. Očarili nás už chodby divadla plné fotografií a divadelných kostýmov. O 18.30 sme už všetci sedeli na svojich miestach a začalo

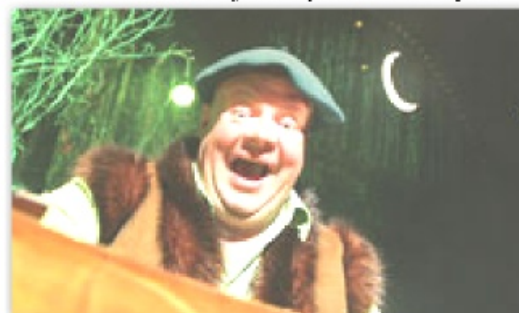
predstavenie muzikálu Divotvorný hrniec, ktorý patrí k muzikálovým evergreenom. Režisér **Jozef Bednárík** vytvoril modernejšiu a súčasnejšiu slovenskú podobu slávneho muzikálového príbehu po 60-tich rokoch od jeho vzniku. Dej príbehu sa odohráva na Dúhovom ostrove, ktorý je zosobnením bohatstva. Na ňom nežijú len černosí, ale aj obyvatelia iných rás, národov a menšín. Pestujú šľavnaté „zlaté“ melóny. Tie predávajú celému svetu a snažia sa v pokoji a harmónii vzájomne nažívať. Musia však bojovať so silami arogantnej moci, s prevahou peňazí, predsudkov a neznášanlivosti. Na tento ostrov prichádza aj slovenský skrachovaný podnikateľ Ján Finta so svojou dcérou Filomérou Fintovou. V studni na ostrove žije nadprirodzená bytosť - vodný škriatok Kvak...

Tento muzikál v sebe skrýva geniálnu myšlienku, snaží sa ukázať, aby si ľudia a celý svet uvedomili, že nezáleží na ľudskej rase, pôvode alebo vzhľade. Dôležitejšie sú ľudská spolupatričnosť, tolerancia a láska, ktorá má takú silu, že dá prehovoriť aj nemému. Muzikál je aj o obyčajnej radosť z života, o maličkostiach, na ktorých stojí svet. A nakoniec aj o hmci, ktorý plodí zlato.

Pôvab tohto muzikálu spočíva v humore, v melodičnosti piesní i v krásnych textoch, ktoré prebásnil Ján Štrasser. S otvorenými ústami sme počúvali krásnu pieseň Filomény Fintovej:

*Ako je dnes u nás doma?
Ešte smutná vrba smúti tam?
Či ten mladý pastier
s pišťaľkou tak smutne hrá...*

V ďalšej krásnej piesni spievala: *"Kráčaj vždy za krásnym snom..."*

Muzikál končil rozprávkovou - dobro zvíťazilo nad zlom. Výborné výkony herecov obecenstvo odmenilo búrlivým potleskom a vyvolalo herecov opakované na javisko. A nám sa veru z divadla nechcelo odísť. Bolo to krásne a páčilo sa nám aj to, že sme domov prišli v prvej hodine nového dňa. Pripravili:

E. Matejovová, M. Sujová, L. Trnková, 8.B

Beh Terryho Foxa

Dňa 13. 10. 2006 usporiadali OR SASS, CVČ a Mestské kultúrne stredisko Veľký Krtíš mestský Beh Terryho Foxa. Hlavným princípom tejto športovo - spoločenskej charitatívnej akcie je podpora výskumu rakoviny. Propaguje zdravý štýl spojený s aktívnym pohybom, na druhej strane zvyšuje záujem spoločnosti o onkologickú problematiku. Beh Terryho Foxa má ušľachtilé ideály: absolvovať predpísanú trať a urobiť niečo pre svoje zdravie, získať finančné prostriedky na výskum rakoviny, vyjadriť solidaritu s chorými a odovzdať posolstvo mladého Kanada ďalším generáciám, predovšetkým deťom a mladým ľuďom.

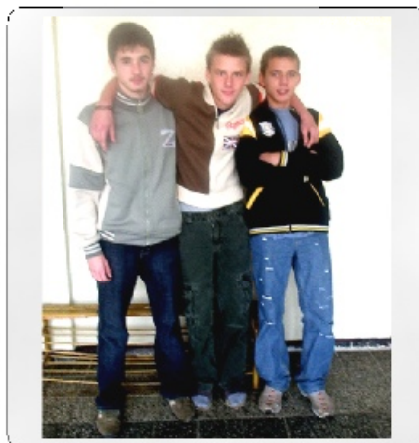
Do akcie sa zapojili všetky krtíšske základné školy, čo predstavovalo 1700 účastníkov. Pre všetkých bol pripravený sprievodný program: mažoretky, moderný tanec, hokejbal, meranie krvného tlaku a podobne. Samotného behu sa zúčastnilo 480 bežcov, ktorí zdolali predpísanú trať 700 metrov. V cieľi ich čakala sladká odmena a samolepka Terryho Foxa. Súčasťou podujatia bola aj zbierka finančných prostriedkov na výskum rakoviny, do ktorej sa mohli zapojiť všetci účastníci. Spolu sa vyzbieralo 2 340 Sk. Uvedená suma bola zaslaná do Ústavu experimentálnej onkológie SAV v Bratislave. Všetkým, ktorí pomohli naplniť ideály Terryho Foxa srdečne ďakujeme. *Mgr. L. Dula*

Terry Fox bol osemnásťročný chlapec, ktorý mal telesný handicap - protézu nohy. Napriek tomu sa odhodlal bežať na pretekoch a súperiť so zdravými ľuďmi, ale pri tomto behu umrel. Na jeho počesť sa koná Beh Terryho Foxa. Bežcov našej školy odštartoval pán učiteľ Dula. Štart a cieľ bol na námestí A.H. Škultétyho a bežci sa otáčali pri okresnom súde. Podľa nich bola trať krátka, ale namáhavá. Ti, čo nebežali, povzbudzovali svojich favoritov. Bežci po behu dostali zaslúženú odmenu. Po behu sa konal kultúrny program, v ktorom vystúpili naše mažoretky **Plamienky**. Po skončení programu sa žiaci rozišli do svojich škôl. *Jakub Čevajka, 8.A.*

Pol'ný beh

Dňa 4. októbra 2006 sa v Čebovciach konala okresná súťaž v behu. Súťažiaci boli rozdelení do kategórií: mladší žiaci, mladšie žiačky, starší žiaci a staršie žiačky. Za mladšie žiačky našu školu reprezentovala: Kaťa Ivaničová, Paťa Ivaničová, Estera Matejovová, Nika Pástorová, Andrea Vicianová a Lucia Katiyová. Mladších žiakov reprezentoval Dominik Hlinica, Paťo Kuchársky, a Ivo Mihálik. Trať pre naše žiačky bola dlhá 1600 m a pre žiakov 3200 m. Reprerzentantkám šťastie veľmi neprialo a vyčerpané dobehli medzi poslednými. Naopak chlapci, tí sa umiestnili na peknom 3. mieste. *Andrea Vicianová a Lucia Katiyová*

Futbal nás baví

Každý štvrtok poobede sa stretávame v telocvični alebo na školskom ihrisku, aby sme si zahrali futbal. Vždy nás tam je približne 15 až 20. Trénuje nás pán učiteľ Demeter. Rozdelí nás do dvoch, nikdy do troch družstiev. Väčšinou hrajú tretiaci proti štvrtákom. Občas sa stane, že vyhrajú aj tretiaci. Počas tréningu robíme rôzne pohybové aktivity – kopeme penaly, súťažime v šprintoch. Najlepší z nás sa na jar zúčastnia okresného futbalového turnaja. Dovtedy nás čaká ešte veľa driny, ale aj zábavy.

Mladý zdravotník

Už samotný názov hovorí, o čom asi táto súťaž je. Je to jedna z najťažších školských súťaží. Treba sa pripraviť na rôzne odvetvia civilnej ochrany. Súťažiaci musia byť vzdelaní, rozvážni, vedieť čo robiť v každej situácii a v neposlednom rade byť rýchli, mať výbornú kondičku. Na takejto súťaži sa zúčastnila aj štvorica najlepších žiakov: Ja - **Estera Matejovová, Lenka Backová, Tomáš Farkaš a Dominik Hlinica**. V takejto zostave sme už absolvovali školské kolo. Veľmi nás potešilo, keď sa naskytla príležitosť postupu do Osrblia, na krajské kolo súťaže. Organizoval sa už 9. ročník. Súťaž sa konala už 11. októbra 2006. Už ráno o 6.30 hod nás pán učiteľ Mihálik usádzal do malej červenej Fábie. Poprial nám všetko dobré, zamával a my sme sa vydali na dlhú, dvojhodinovú cestu. Cesta ubehla rýchlo a v dobrej nálade. Do Osrblia sme dorazili okolo deviatej, kde nás už čakala pani učiteľka Kmeťová, ktorá nás svedomito pripravovala. Súťaž prebiehala v špeciálnom areáli, kde sa každoročne konajú medzinárodné preteky v biatlone. Všade naokolo nás obklopovala nádherná príroda. Naozaj bolo na čo pozerať. Po krátkom oddychu v hotelovej izbe nasledovalo privítanie a predstavenie organizátorov.

Súťaže sa zúčastnilo 20 družstiev. My sme vyštartovali ako deviaty. Na splnenie všetkých disciplín sme mali 22 minút. Najnáročnejšia bola dlhá trať so strmými kopcami. Čakalo nás 6 stanovišť. Prvým stanovišťom bola streľba. Na naše prekvapenie sa nám darilo veľmi dobre. Zo 16 terčov sme netrafilí len 3. Po krátkom behu nasledovalo trochu problematickejšie stanovisko-testy. Nezvládli sme ich ako sme chceli. Nasledovala trať s poriadne strmými kopcami. Ďalším stanoviskom bola topografia. Každý si vytiahol jednu otázku. Takmer všetky sme zvládli bez problémov, až na odhad vzdialenosti, ktorý nám vždy robil problémy. Potom sme sa už ponáhľali na ďalšie stanovisko- prechod zamoreným priestorom. Tak toto nám nerobilo žiadne problémy. Pomocou plynových inasiek sme prešli určitú trať, získali body a utekali ďalej náročnou traťou. Pred nami bolo predposledné stanovisko - zdravotná príprava. Dostali sme za úlohu ošetriť otvorenú zlomeninu predlaktia. Mali sme k dispozícii všetky zdravotné pomôcky. Ranu sme ošetrili a pacientku odniesli na nosidlách na vzdialenosť 50 m. Zvládli sme to bezchybne! Zbehli sme dole kopcom na protipožiarné stanovisko a úspešne dobehli do cieľa. Jediné starosti nám robili testy a to sa neskôr potvrdilo na výsledkoch. Skončili sme na desiatom mieste. Napriek tomu máme zo súťaže dobrý pocit. Veď za nami zostalo ešte 11 družstiev. Pre nás je výhra už to, že sme sa tejto súťaže zúčastnili a mohli reprezentovať školu. Mali sme z toho pekný zážitok a bolo nám spolu dobre. *E. Matejovová 8.*

Šachisti bojujú o majstra školy v roku 2006

Turnaj v šachu sa hrá na dve partie systémom každý s každým. Za vyhratú partiu získa víťaz 2 body a za remízu obidvaja súperia po jednom bode. Do finále postupujú štyria šachisti, ktorí získajú najviac bodov. Potom sa bude hrať vyradovacím systémom na dve vyhraté partie. V „play-of“ sa stretnú prvý so štvrtým a druhý s tretím podľa umiestnenia zo základnej súťaže. Víťazi budú hrať o prvé miesto a porazení z „play-of“ budú hrať o tretie miesto. Finalisti budú odmenení diplomami a vecnými cenami.

Okresného kola v šachu, ktoré sa konalo 8.11.2006 v CVC sa z našej školy zúčastnili štyria žiaci a to: Maroš Many, Michal Červoč z 9.B triedy a žiaci zo 6.B triedy Rado Kováč a Tomáš Katko. Najlepšie sa umiestnil na 6. mieste z 18 šachistov Maroš Many. Vyhrali žiaci z Čebovskej základnej školy, kde tento šport má dlhoročnú tradíciu a širokú členskú základňu.

Aj naši mladí šachisti majú reálnu šancu zabojsť o prvé miesto v okresnom kole a prebojsť sa na krajské kolo, ak budú tvrdo trénovať a hrať veľa ťažkých zápasov. V šachovom krúžku sa učíme šachové partie zapisovať a aj podľa zápisu študovať partie majstrov a veľmajstrov, čo nám umožní neustále sa zlepšovať.

Spracoval: vedúci šachového krúžku **p. uč. Trebula**.

Amosko, časopis ZŠ na Ul. Komenského 4 vo Veľkom Krtiši. Korektúry: Mgr. Eva Záhorská. Do časopisu prispeli: PačDr. I. Kaziová, Mgr. Andrea Melišiková, Mgr. Pavel Chorvát, Mgr. Ľva Šliacka, Mgr. Jaroslav Boroš, Ing. Ondrej Trebula, Mgr. Beáta Rusnáková, Mgr. E. Porubská, Koloman Cicko, Estera Matejovová 8.B, Zuzka Líšková 8.B, Martina Sujová 8.B, Lucia Tmková 8.B, Jakub Čevajka 8.A, Adam Ivanič 6.C, Monika Uhrinová 6.C, Janka Haraksimová 5.A, Barborka Čemáková 5.A, Mário Bozò, 6.B a ďalší. Grafická úprava: Koloman Cicko, Zlatica Löbeová. Všetkým ďakujeme. **Kontakt:** tel.: 047/48 313 07, e-mail: skolakom@skolakom.sk, web: www.skolakom.sk.

Tvorba našich žiakov

Jeseň

Prišla k nám krásna jeseň,
donesla nám túto pieseň.

Chladnejšie vetry fúkajú,
šarkany blásnivo lietajú.

V škôlke deti šťastné,
kreslia stromy krásne.

Ludia si úrodu zbierajú,
na zimu ju skladujú.

Taká je jeseň,
mä plno krás,

ani sa nenazdáme
a už je tu zas.

Aneta Tkáčová 6.B

Jeseň

Veľa krás máva v sebe jeseň,
tak ako tónov krásna pieseň.

Úrodou nás vždy obdaru
a svojou krásou očari.

Ovocia a zeleniny dáva nám vždy
dost,

listie farbi do červena
deťom pre radosť.

Prírodu pripraví na zimný čas
a o rok vráti sa zas.

M. Kílvády 5.B

Jeseň

Zo stnísk už vietor fúka
z ulíc listie vymetá.

Prečo, keď sa leto skončí,
jeseň ku nám zavíta?

Vieš, aká je jeseň pestrá

Vieš, že príroda je samá kresba?

Toľto všetko môžeš vidieť,
keď nebudeš doma sedieť!

Na jeseň vždy naše mamy
pooberajú vždy s nami

všetky plody jesenné,
ktoré chutia nesmierne.

Deň za dňom je chladnejšie,
ale pri peci nám bude teplejšie.

Rýchle ruky našej mamy
upeču nám koláč s orechami.

L. Stankovičová 9.B

Radka Ďurčová, 2.B

Filip Spišiak, 2.B

Lívia Cudzišová, 2.B

P.Miháliková 5.B

S.Hazuchová 2.A

Ježko Bežko malý host,
pichliačov má veru dost.
Zbiera jablká aj hrušky neraz,
pochuti si na nich teraz.

Radka Ďurčová, 2.B

Chodí ježko po záhrade.
rozhliada sa kade-tade.
Hlad pocíti v svojom brušku.
zdvihne slivku, ba i hrušku.

Filip Spišiak, 2.B

Barborka Brausteinová 2.B

Tekvicová slávnosť

V pondelok o druhej hodine sa u nás v triede konala tekvicová slávnosť. Všetci sme sa tešili. Z domu sme si doniesli vydlabané tekvice a začali sme vyrezávať, ozdobovať alebo kresliť. Tí ktorí nemali tekvicu, vystrihovali z papiera. Druhý začali zbierať listy na ozdobovanie, žalude, gaštany, špajdle a už sa to rozbichlo. Nakoniec keď už bola tma sme tekvice zapálili. A na druhý deň, keď sme prišli do školy všetci sme sa pozerali na tú krásu. Ieňže, keď zazvonil školský zvonec museli sme ísť do tried.

D. Haraksimová 4.B

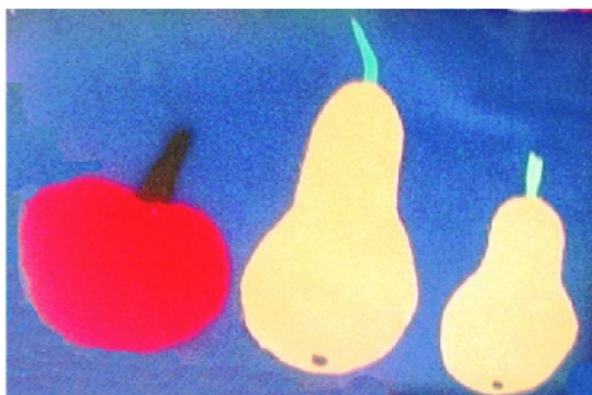
Čarovný les

Kedysi bol jeden pekný, zelený a hustý les. A ten les nebol hocijaký. Do tohto lesa chodili čarovní ľudia. No každý, kto tam vkročil, sa už nevrátil. A keďže boli všetci zvedaví, chodil tam každý v noci i cez deň. A tak bol celý celučičký les plný čarovných ľudí, ale i zvierat a všetkého, čo v ňom bolo. A preto deti, vždy keď pôjdete do lesa, dobre si ho obzrite, pretože aj ten náš lesík môže byť niečím čarovný. J. Haraksimová, 5.A

Október- mesiac úcty k starším

Ráno sme prišli do školy kúsok sme sa učili a potom prišli tety z domova dôchodcov. Ponúkli sme im občerstvenie a hneď sme sa pustili do roboty. Tety nás naučili robiť kvietky a všelijaké ozdobné listy vznikli nám krásne výtvary. Zatiaľ, čo sme robili svoju prácu prešli dve hodiny. A vtedy sa tety s nami rozlúčili a zarecitovali nám básničky, ktoré si pamätali od školy niektoré nám aj zaspievali. My sme im dali pekné darčeky a tiež sme im zaspievali. A aj nám dali darčeky a išli do domu dôchodcov. Potom sme ešte dorábali, ale sami, z toho čo sa naučili. A na koniec sme išli domov.

D. Haraksimová 4.B

Moje prázdniny

Tieto prázdniny sa mi veľmi páčili. Každý deň som prežíval nové dobrodružstvá. Na začiatku prázdnin som bol spolu so sestrou a s kamarátmi v turistickom tábore, v ktorom sme spoznávali okolie Veľkého Krtiša. Bol to veľmi náročný tábor, pretože sme všade museli chodiť pešo. Po tábore sme chodili na ryby. Každý deň sme súťažili, kto chytí väčšiu rybu. Prirodzene som najväčšiu rybu chytil ja. Bol to 58 cm dlhý kapor lysec. Bol som na seba veľmi hrdý. Večer sme s kamarátom Adamom spali v ich dvore v stane. Nabalili sme si jedlo, pitie, baterky a dlho do noci sme sa rozprávali o svojich zážitkoch. Tieto prázdniny som sa naučil aj korčuľovať na kolieskových korčuľoch. Najprv som sa podobal na postihnutého chrobáka a potom som sa vypracoval na padajúceho vrabca. Dúfam, že školský rok rýchlo ubehne, aby som mohol prežiť opäť takéto nezabudnuteľné chvíle a taktiež, aby som sa mohol vypracovať na korčuľoch na lietajúceho vrabca.

T. Katkó 6.B

Mário Bozó, 6.B

Kristínka Komárová, 2.B Martinka Oláhová 2.B

Prázdninám odzvonilo

Prázdninám odzvonilo,
veľa zvonov zazvonilo.
Tak ako čieme vrany krákajú,
tak sa úlohy pre žiakov zbierajú.

Počítajú matiku,
majú radi slovenskú gramatiku,
poznajú dejepis i zemepis
a učia sa prírodopis.
Dobré známky zbierajú,
na vysvedčko čakajú !

J. Haraksimová, 5.A

Mário Bozó, 6.B

Naša škola otvorená svetu

Určite sa pamätáte na začiatok roka 2006, keď som vás na hodinách anglického jazyka oboznamoval s prvými krokmi, ktoré naša škola podnikla v súvislosti so zapojením sa do medzinárodného projektu Comenius. Dnes sme radi, že naša snaha nevyšla nazmar a že sa môžeme tešiť zo spolupráce s partnerskými školami v Európe. Dňa 11. novembra sme s pánom riaditeľom **Mgr. Dušanom Gálikom** odleteli na prvé projektové stretnutie do školy vo Vall d'Alba na juhu slnečného Španielska. Pracovné stretnutie piatich zúčastnených krajín (Španielska, Slovenska, Českej republiky Holandska a Turecka) sa týkalo

Účastníci projektového stretnutia

Škola vo Vall' d Alba

hlavnej témy projektu, ktorou sú **Ideálne školské pravidlá v ideálnej európskej škole**. V každej krajine na každej škole musí byť poriadok a disciplína, preto sú tieto pravidlá a hlavne ideálne pravidlá dôležité. Napríklad v Španielsku na školách nemajú na vysvedčení žiadne známky zo správania. A teraz počujem vašu reakciu „to je brutálne“, avšak majú na školách školských psychologov, osobitnú miestnosť na pohovor s takýmito žiakmi za účasti ich rodičov, s ktorými má škola veľmi dobrú spoluprácu. Väčšinu žiakov dovážajú a odvážajú zo školy každý deň moderné

Valencia, jedno z najkrajších miest Španielska

Radnica vo Valencii

žiacke autobusy. Na škole vo Vall' d Alba majú pred budovou milé rozprávkové súsošie, ktoré by možno u nás nemalo dlhú životnosť. Škola je moderne vybavená, čistá tak na WC ako v učebniach, nič sme tam nevideli zlomené či rozbité, dostriekané sprayom. Možno, že naozaj ani nepotrebujú známky zo správania a ich pravidlá správania sú určite žiakmi rešpektované. Počas päťdňového pobytu na tamojšej škole sme sa s učiteľmi z partnerských škôl dohodli na realizácii, rozdelení a časovom harmonograme plnenia úloh, ktoré nám z projektu vyplývajú.

Náročnosť úloh zodpovedá vedomostiam a veku žiakov. Učitelia v projekte vystupujú len ako koordinátori. Projekt je zameraný tiež na zvyšovanie povedomia žiakov o vlastnej krajine a rozširovanie povedomia o krajinách a ich kultúrach, ktoré sa projektu zúčastňujú. Žiaci budú v rámci projektu používať angličtinu, ale vôbec týmto nechceme izolovať deti, ktoré angličtinu neovládajú. Žiaci sa môžu podieľať napr. na zhotovení návrhu spoločného loga a podobne. Odporúčame však žiakom, ktorí sa chcú aktívnejšie a plnohodnotnejšie zapojiť do úloh projektu, aby sa plnohodnotne

Pomaranče si môžete odtrhnúť priamo zo stromu

Školotrasy

"Svetobežník"

Začala sa hodina zemepisu. Pán učiteľ si sadol a začal listovať v klasifikačnom zázname. Vyvolal žiaka. Ten sa nenaučil, a preto mu pán učiteľ dával otázky. Spýtal sa ho na hlavné mesto Slovenska. To povedal správne. Potom dostal úlohu vymenovať susediace štáty Slovenska. Žiak dlho a tuho rozmýšľal a povedal: Uhorsko, Česko a Zavládlo tieho. Z triedy sa ozvalo: Španielsko a Grónsko si kde nechal! Učiteľ zopakoval otázku. Žiak opäť rozmýšľal a povedal: Uhorsko, Česko, Grónsko a Španielsko. V triede sa ozval smiech a chichotanie. Žiak si sadol na miesto s hanbou a pätkou. **Jakub Čevajka, 8.A**

Vlado zavretý v skrini

Cez malú prestávku sa Vlado napchal do úzkej, plechovej skrine v triede. Spolužiačka Lucia za ním zavrela dvere a z celej sily do nich kopla. A trapas bol na svete. Dvere sa zakliesnili a Vlado sa von nevedel dostať. Vtom prišla pani učiteľka. Skriňu nevedela otvoriť ani ona. Poslala jedného žiaka pre pána školníka a do dverí vopchala vešák, aby sa Vladovi lepšie v malom priestore dýchalo. S otvorením skrine mal čo robiť aj pán školník. Bez kladiva a ďalšieho náradia by si veru neporadil. Nám sa takáto slovenčina veľmi páčila! Vladovi veru menej. Vyšiel celý červený a spotený. V skrini bol asi 20 minút a vôbec sa mu to nepáčilo. Ešteže netrpí klaustrofóbiou. **A. Ivanič, 6.C**

Náš jubilant STV

Slovenská televízia oslávila svoje 50. narodeniny. Od 3. novembra 1956 sa začalo pravidelné vysielanie z bratislavského televízneho štúdia. Hlásateľňa bola provizória, neskôr bola prebudovaná na miniatúrne štúdio, televízny pracovník mali k dispozícii 2 kamery, filmový snímač, prenosový voz s 3 kamerami. Prvou hlásateľkou bola **Hilda Michalíková**, kolegynami **Jarmila Košťová**, **Blažena Kočtúchová**. Spočiatku sa vysielalo dvakrát týždenne - v stredu a v sobotu. Od 3.11.1957 každý deň okrem pondelka. Na Slovensku bolo približne 500 televízorov. Prvý farebný televízny prenos bol vo februári 1970. Druhý program začal svoje vysielanie v máji 1970. Pravidelné farebné vysielanie začalo od mája 1975. Prvou detskou reláciou bolo **Mestečko PIMPARAPAC**, ďalej veľmi obľúbený **MATELKO**, neskôr pásmo pre deti **Pod'te s nami**. Z režisérov i dnes sú známe mená: **Karol Strážnický**, **Martin Ťapák**. Z nášho okresu máme i známe herecké televízne osobnosti: **Ctibor Filčík**, **Štefan Kvietik**, **Július Pántik**, **Viera Strnisková**. Dnes je až neuveriteľné, aké boli podmienky v televízii: oblečenie vlastné, maskérka len na líčenie, stravu si nosili so sebou - lebo bufet ešte nebol. Dnes je už všetko iné. Z obrazovky sa nám už neprihovárajú usmiate tety hlásateľky, ale pri spravodajstve televíznych novín sú 2 redaktori - moderátori. Bohatý je štáb televíznych redaktorov, kameramanov, strihačov, kostymérov. Predsa za 50 rokov existencie aj naša televízia dosiahla toho veľa. Želáme jej veľa dobrých pracovníkov, hodnotných programov. **L.B.**

Tri z tucta pre pána riaditeľa

V škole to už tak chodí: Učítelia sa zväčša pýtajú a žiaci musia odpovedať. No aj v takej žiackej hlave sa rodí, ba dokonca až rojí množstvo otázok. Určite ste sa aj vy neraz pustili do debaty, prečo je v škole to, či ono práve tak a nie inak. Každé "prečo" má svoje "preto" a tak sme sa rozhodli osloviť toho najpovolanejšieho - riaditeľa školy **Mgr. Dušana Gálíka**. V každom zo štyroch čísel tohtoročného Amoska sa trikrát spýtame prečo. Prvé tri odpovede si už môžete prečítať.

Prečo nechodíme na veľké prestávky na školský dvor?

-Všetko záleží od počasia a disciplíny žiakov. Počasie, to príde samé, avšak horšie je to s dozorom nad niektorými žiakmi, ktorí si školský dvor rozširujú často i mimo areál školy. Takto vlastne porušujú školský poriadok a vystavujú sa rôznym rizikám v situáciách, kde pedagogický dozor nie je, ale zodpovednosť mu zostáva.-

Prečo sa musíme prezúvať, keď nemáme v škole koberec?

-Prezúvky sú čistejšie, pohodlnejšie a hygienickejšie. Je s tým trochu starosti, ale ani doma nemáme všetci koberec a prezívame sa. My učitelja sa sice neprezívame, ale až nám zvýšia platy, tak si kúpime prezúvky aj my.-

Prečo malé prestávky trvajú iba desať minút a veľké iba dvadsať minút?

- Aké skromné slovko iba. Toto vás hnevá? Mňa najviac štvie, že letné prázdniny trvajú iba dva mesiace!-

Jedným z prvých "hercov", ktorí sa objavili na televíznej obrazovke bol Deduško Večerniček. Rovnako ako pred 50 - imi rokmi, aj dnes prináša deťom rozprávky pred spaním.

Medzi nami dievčatami

Vo farbách jesene

Každá z nás chce byť pekná, upravená... Nie je to však vždy jednoduché. Ráno sa postavíme pred šatník, ale nevieme si vybrať niečo poriadne. Niekedy sa nám nepodari vybrať správnu kombináciu materiálov. Inokedy je niektorá farba príliš výrazná, iná zase priveľmi potlačená. Niektoré farby sa k sebe vôbec nehodia, ale iné sa vedia navzájom rozžiariť. Umenie nám pomôže pri výbere vhodných farieb. Jeseň hýri teplými farbami listov - hnedou, oranžovou, žltou, tmavou čiernicovou, krvavo červenou a ešte aj zelenou. Prírodná béžová prechádza z leta i do jesene. Sandálíky nahradíte pohodlnými športovo-elegantnými mokasinami. *A. Čerbová*

Varíme s Amoskom

Banánová omeleta

Na dve porcie potrebujeme:

2 menšie banány, 2 lyžice pomarančovej šťavy, 2 lyžice práškového cukru, 4 vajíčka, 1,5 lyžičky soli, 2 lyžice kryštálového cukru, 1 lyžičku mletej škorice.

Postup:

Banány ošúpeme a nakrájame na kolieska. Použijeme ich do plnky. Kúsky banánov

vložíme do misky, pridáme pomarančovú šťavu a práškový cukor. Všetko dobre premiešame. Do druhej misky rozbijeme vajíčka, pridáme vodu a soľ. Zmes vyšľaháme metličkou. V panvici rozpálime maslo a pridáme polovicu vaječnej zmesi. Omeletu pri miernej teplote smažíme dotedy, kým nie je zospodu svetlohnedá a z vrchu suchá (asi po 5 min.). Tento istý postup urobíme aj s ďalšou polovicou vaječnej zmesi. Polovičku omelety natrieme banánovou plnkou a prekryjeme druhou polovicou. Cukor a škorice nasypeme do misičky a premiešame. Nakoniec posypeme omeletu škoricovým cukrom a podávame ju ešte teplú.

Prípravili: *B. Černáková, 5.A, Z. Lišková, 8.B*

Opekané zemiaky so syrom

Na štyri porcie potrebujeme:

100g plátkov prerastenej slaniny, 800g menších zemiakov, 2 cibule, 3 lyžice olivového oleja, 1 zväzok petržlenovej vňate, soľ, čierne korenie, mletú sladkú papriku, 150g nastrúhaného syra ementál.

Postup:

Slaninu nakrájame na tenké pásiky. Zemiaky ošúpeme, umyjeme a nakrájame na kolieska.

V panvici rozpálime olej a necháme v ňom rozpustiť slaninu. Pridáme zemiaky a pečieme ich 10 minút pri nízkej teplote bez pokrievky. Obrátíme ich, keď sú zospodu mierne prepečené. Petržlenovú vňať opláchneme a osušime. Listky odtrháme od stonky a nakrájame ich nadrobno. Najlepšie sa krájajú sekáčom. Zemiaky osolíme, ochutíme čiernym korením a paprikou. Potom ich posypeme syrom a necháme ho rozlaviť. Pred podávaním ešte zemiaky posypeme nesekanou petržlenovou vňaťou.

Tip: Ak zemiaky mierne posypeme múkou, budú skôr hnedé a chrumkavé.

Cestoviny po gazdovsky

Na štyri porcie potrebujeme:

200g salámy, 250g šampiňónov, 400g farebných cestovín, 1 lyžicu masla, 200 gramov mrazeného hrášku, 200g šľahačkovej smotany, 500g čerstvo nastrúhaného parmezánu, čierne korenie, soľ.

Postup:

Najskôr nakrájame salámu na malé kocky. Šampiňóny dôkladne umyjeme a podľa veľkosti nakrájame na polovice alebo štvrtiny. V hmei necháme zovrieť osolenú vodu, v ktorej uvaríme cestoviny do polomäkka. Doba varenia je vyznačená na obale cestovín. V panvici rozpustíme maslo a prudko v ňom opečieme salámu a šampiňóny. Pridáme mrazený hrášok a smotanu. Ochutíme soľou a korením a necháme ešte asi 5 minút zľahka povariť. Na strúhadle nastrúhame parmezán. Do misky dáme cestoviny, zalejeme ich omáčkou a posypeme syrom.

Nové filmy v kinách Spláchnutý

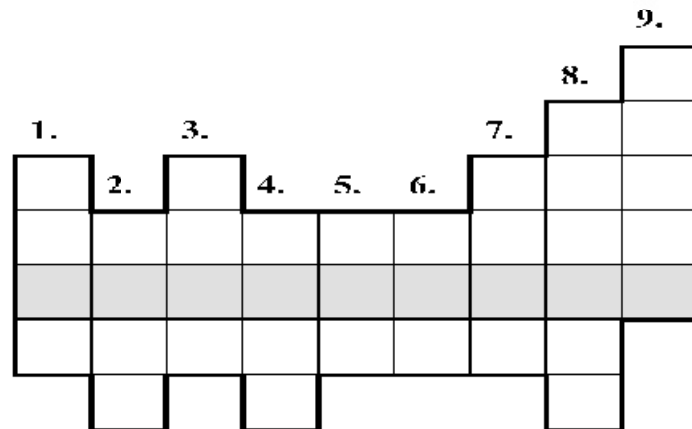

V kinách už na nás čaká zaujímavý animovaný film nesúci podivný názov - "Spláchnutý", a ak už ničो tento film splachuje, tak určite nie svoje oscarové ambície. Tie mu boli právom pridelované ešte pred samotnou celosvetovou previerkou, keďže ide o projekt a konkrétne tretiu spoluprácu štúdia **DreamWorks Animation**, ktoré nás tak výborne baví svojim Shrekom a štúdia **Aardman Features**, ktoré sa do mysli divákov vrylo filmami Slepáci úlet a Wallace and Gromit. *Zdroj www.kinema.sk*

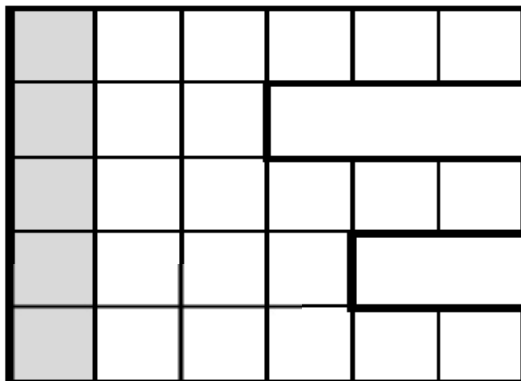
Doplňovačky

1. Hromada
2. Doska
3. Oblok
4. Listnatý strom
5. Žrd' na voze
6. Produkt včely
7. Prechod cez rieku
8. Časť nohy
9. Škola

Prpravila: Aneta Takáčová, 6.B

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

1. Malý modrý mužik
2. Veľké štvornohé zviera
3. Meniny má 7.7.
4. Ročné obdobie
5. Dopravný prostriedok

Prpravil: Adam Ivanič, 6.C

Osemsmerovka

Použité slová:

číslo, hrot, kaša, koleso, lož, máj, národ, piest, plech, plod, robot, robota, rub, sane, stodola, strom, tanier, tragédi, tunel, typ

Zasmejme sa

Prváčik Janko príde domov a mama sa ho pýta:
"Ako bolo prvý deň v škole?"
"Je to podvod. Na dverách je napísané 1. trieda a vo vnútri sú samé drevené lavice."

Učiteľka sa pýta prváčika:
Janko, čím je teraz tvoj otecko?
Prosím pacientom.
Ale ja chcem vedieť, čo teraz robí.
Kašle a kýcha.
A keď je zdravý, čo robí?
Vtedy ani nekašle, ani nekýcha.
Vôbec mi nerozumieš. Chcem vedieť, čím je tvoj otec, keď ani nekašle a nekácha.
Vtedy je zdravý.

T	A	N	I	E	R	A	Š	A	K	
Č	R	U	B	T	M	S	R	I	K	
Í	U	K	T	R	A	T	O	L	P	
S	M	O	U	A	L	O	B	T	I	
L	O	L	N	G	O	P	O	O	E	
O	R	E	E	É	D	A	T	R	S	
M	T	S	L	D	O	Ž	A	H	T	
Á	S	O	Á	I	T	D	O	L	P	
J	P	Y	T	A	S	C	H	E	L	P
S	A	N	E	D	O	R	Á	N	Š	

Vysvetľuje učiteľka v škole deťom:
„Deti, teraz ma dobre počúvajte. Čím viac syra, tým viac dierok. Čím viac dierok, tým menej syra.
Výsledok: Čím viac syra, tým menej syra!“

Kymäläsi

